

[Glistrup]

Hr. Hans Jørgen Jensen og fru Grethe Fenger Møller tog hinanden smukt i hånden og sagde faktisk det samme i deres ordførertaler. De var også forskrækkede over friheden. På ægte George Orwell-manér kaldte hr. Hans Jørgen Jensen det, der er frihed, for stavnsbånd, medens fru Grethe Fenger Møller kaldte det for at dirigere med det enkelte menneske, hvor forslaget er udtryk for lige præcis det stik modsatte. Deres meningsfælle fra VS, hr. Waldorff, kaldte det for at være noget i retning af arbejdslejr, men det er jo præcis det stik modsatte.

Så kommer Dansk Funktionærforbunds formand og laver vrøvl over, at der er nogle mennesker, der virkelig skal møde kl. 1 eller kl. 4, når det er snevej, eller når der skal ryddes op el.lign. Ja men samfundet er altså så ondt, at der er nogle, der skal arbejde på de tidspunkter, hvor andre kan holde fri, for at samfundet skal kunne fungere. Vi må bare affinde os med, at der også er nogle, som må være på arbejde kl. 4, når vi skal have samfundet til at fungere.

Hr. Hans Jørgen Jensen fandt, at det var svært og krævede en stor administration at finde ud af, om et stykke arbejde er tilfredsstillende udført. Det er præcis det samme som i alle andre arbejdsfunktioner: selvfølgelig skal man kun have løn, hvis man har arbejdet tilfredsstillende. Det er jo ikke normalt nogen svær opgave, sådan som den danske befolkning er, for det er de færreste, der hører til i arbejdssabotørernes kreds el.lign., og det kun er dér, det kriterium overhovedet kommer frem. For de 99,99 pct. af den danske befolkning fungerer det klart og enkelt uden nogen som helst besværigheder.

Hr. Hans Jørgen Jensen spurgte, hvor folk skal få penge, hvis de er ved at dø af sult og ikke har kunnet komme ind i den lette, enkle og tillukkende ordening, der er her i forslaget. I forslagets § 6 står der, at der under alle omstændigheder findes et socialt sikringsnet, en social bistandsordning.

Således kan jeg gå det igennem led for led og konstatere, at man hele vejen igennem har ladet være med virkelig at sætte sig ind i, hvad det drejer sig om. Man overser, at vi siger, der skal være mindst ét mødested i hver kommune, hvori selvfølgelig ligger, at der glimrende kan være og normalt vil være flere. Man overser hele vejen igennem, hvad det går ud på, og derfor kan man med fru

Grethe Kindberg Jørgensens ord sige, at CD er helt klart imod forslaget. Ja, det er CD og de andre partier, fordi man dutter os en mening på, som vi absolut ikke har, og så kan man let fremstille det sådan, at den mening skulle være vanvittig. Det er en samlet karakteristik af de ordførertaler, vi har hørt.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Der er noget sært tiltrækkende over den ubekymrethed, der præger både hr. Poulsgaards og hr. Glistrups indlæg her i dag, en ubekymrethed, som bedst kan forstås, hvis man tænker på manden, der blev spurgt, hvordan man placerer fem elefanter i en folkevogn, og sagde: det er ikke noget problem; det er to på forsædet og tre på bagsædet. Det er stort set det, hr. Poulsgaard og hr. Glistrup siger om en løsning af arbejdsløshedsproblemet. Løsningen går simpelt hen ud på, at man tager 500.000, 600.000, 700.000 mennesker på ugunstige vejrligsdage om vinteren, liner dem op i lange rækker, lader forskellige private arbejdskøbere gå op til betaling, der ligger langt under de overenskomstsmæssige satser, og erhverve sig den arbejdskraft, de ønsker, og derefter skal kommunerne beskæftige resten. Med hvad, hr. Glistrup? – hr. Glistrup skal nok få ordet.

Så vil jeg sige noget til hr. Poulsgaard, som måske ikke er så optaget af de storkøbenhavnske problemer, men som vistnok er valgt i Vendsyssel. Hvis man nu tænker på formandens område, Pandrup kommune, og tænker på, at Pandrup kommune skal skaffe 2.000 arbejdspladser om dagen, hvor skal de så få dem fra? Skal det være ved, at man genåbner tørvemoserne, udstyrer hver enkelt med en teske og fastsætter en eller anden norm for, hvor meget der skal være gravet, inden de obligatoriske 300 kr. udløses ved aftenens slutning?

Jeg mener i virkeligheden, at hr. Poulsgaards indlæg var betydelig mere relevant end hr. Glistrups indlæg. Hr. Glistrup stod her og talte, som om dette her kunne lade sig gøre. Hr. Poulsgaard talte, som dette forslag virkelig skal forstås, nemlig som et forsøg på en bevidst malkning af det kreatur, der hedder den lille fjendtlige nedvurdering af arbejdsløse mennesker i dette land. Hvad blev der ikke sagt af insinuationer om arbejdsløse, der ikke ville arbejde, i hr. Poulsgaards ind-